

Школа з БДР

Прості, але важливі правила поведінки

Навіть якщо ти запізнюєшся до школи, не біжи без оглядки через дорогу! Краще отримати прочуханку від вчителя, ніж потрапити в лікарню.

Погоду не в силах передбачити навіть Гідрометцентр. Тому вам, дорогі друзі, тим більше необхідно бути уважними на вулицях і

дорогах і дотримуватися найпростіших правил безпеки.

Навіть якщо ви абсолютно незалежна людина і вам неодмінно треба це підкреслити, не тримайте руки в кишенях! Навіть при цілком нешкідливому падінні можна отримати серйозний перелом.

Постарайтеся не ходити біля самого краю проїжджої частини дороги. Можна впасти та вилетіти на дорогу.

Переходьте дорогу спокійно і акуратно, уважно огляньте по сторонам перш, ніж ступити на проїжджу частину. Особливо це важливо під час снігопаду та в ожеледь.

Падати треба правильно. Посковзнулися і відчуваєте, що завалюєтесь, - підігніть ноги в колінах: так ви будете падати з меншої висоти. Отже, і удар буде слабкіше. У момент падіння краще згрупуйтеся, напружте м'язи, підборіддя притисніть до грудей.

На перерві в школі не міряйтесь силами з товаришами поряд з чавунною батареєю! Як правило, при зіткненні батареї і голови остання отримує забиту рану, що кровоточить.

Зупини руку з занесеним над головою товарища портфелем! Портфель і голова - дві несумісні речі! Якщо ти надумав проявити дружні почуття, торохнувши шкільним предметом по голові однокласника, май на увазі, що для нього це може закінчитися струсом мозку. Портфель-кувалда в середньому важить від 3 до 5 кг.

Ти любиш жартувати над друзями? Виключи зі своїх жартів висмикування стільця з-під людини, що сідає на нього. Всім смішно, коли хтось сідає на сидінці. Але людина може забитися або отримати струс мозку від удару потилицею об парту, що стоїть позаду. А це вже зовсім не смішно.

Казки про ПДР

У родині Максима почався звичайний ранок. Мама збирала його до школи, як завжди хлопчик увімкнув музику у своїх навушниках і вирушив. По дорозі він зустрів друга Тимка, який заперечив щодо навушників, сказавши, що під час руху треба чути, що відбувається, раптом тобі подадуть сигнал. Максим сказав, що ходив так багато разів і нічого не траплялося. Він образився на Тимка, не розуміючи, що його рано чи пізно спіткає біда.

Максим наблизився до нерегульованого перехрестя, ступив крок, ще крок, як раптом по його тілу пронісся холод. За декілька метрів від нього зупинилася машина, водій ледве встиг натиснути на гальма.

Максим створив аварійну ситуацію через свою неуважність і мало не постраждав. За кермом автомобіля був знайомий їхньої родини, який розповів батькам хлопчика про цей випадок. Тато Максима працює у міліції і запропонував сину повторити правила дорожнього руху А найголовніше, як вважав хлопчина, це правило щодо навушників. Після цього випадку Максим завжди дивиться за дорогою.

автор Осташко Ліля

А чи чули ви про місто Дорожніх знаків? Ви скажете, що такого міста не існує. Я теж так думала до певного часу. Але одного разу зі мною трапилася незвичайна пригода.

Одного понеділка, як завжди, я йшла до школи і раділа, що зустрілася зі своїми однокласниками після вихідних. Дійшовши до піхотної частини, я ніяк не могла перейти дорогу. Машина їхали і їхали. Що ж робити? Дивлюся, аж навпроти стоїть чарівник і моргає по черзі своїми трьома очима. А очі які цікаві: одне - червоне, друге - жовте, третє - зелене. Я відразу і не зрозуміла, чому він так весело зиркає на мене.

- Шановний Чарівниче, допоможи мені, будь ласка, перейти дорогу і не потрапити під колеса швидких автомобілів.

- Дівчино, мене звали Світлофор. А щоб безпечно перейти дорогу, ти уважно дивися, яким оком я моргаю. Моргну червоним - стій, бо небезпечно йти, жовтим моргаю - приготуйся, будь уважною, а коли зеленим мого око світитиметься - сміливо йди через дорогу.

Я дочекалася зеленого світла і всі машини відразу зупинилися і люб'язно чекали, доки я перейду дорогу.

- Дякую тобі, Чарівниче Світлофор за допомогу. Я тепер завжди буду дотримуватися правил, яких ти мене навчив. Світлофор радісно засвітився зеленим оком і сказав:

- Я не сам допомагаю людям. У нашому місті є багато дорожніх знаків, які дуже корисно знати.

До нас підійшов і став знак «Пішохідний перехід».

- Я допомагаю людям переходити дорогу разом зі Світлофором і без нього, вказуючи, яким шляхом потрібно йти. Мої брати «Підземний перехід» та «Надземний перехід» показують людям, як безпечно перейти проїжджу частину під землею та над нею. А сестричка «Зебра» лягає прямо всім під ноги, щоб по ній можна було без перешкод перейти на другу сторону дороги.

Я подякувала моїм знайомим і пообіцяла завжди дружити із жителями міста Дорожніх знаків. Адже вони для нас дуже потрібні, бо зберігають наше здоров'я та життя.

автор Великород Олеся

ЯКІ НЕБЕЗПЕКИ ПІДСТЕРІГАЮТЬ НАС НА ВУЛИЦІ ТА НА ДОРОЗІ

Почуття безпеки необхідно кожній людині з народження. Зовсім маленьких Вас оберігають батьки, але коли Ви стаєте дорослішими, то відповідальність за Вашу безпеку лягає повністю на Вас. І цього не можна забувати. Особливо на міських вулицях, адже вийшовши з будинку, Ви вже стаєте учасниками дорожнього руху.

Від батьків, шкільних вчителів, Ви часто чуєте про необхідність дотримання Правил дорожнього руху, і це не порожні слова. Від дотримання Вами правил поведінки на дорозі безпосередньо залежать Ваші життя і життя Ваших однолітків.

Ви ще молоді, і в житті Вас очікує багато радісних моментів, подій і мабуть Вам не хотілося б їх пропустити через власну неуважність і небажання слідувати простим і в той же час дуже важливим нормам поведінки на вулиці. Щоб ніхто з Вас не засмучував своїх рідних, друзів, потрібно просто бути уважним на дорогах, поважати себе та інших учасників дорожнього руху.

1. Подивися на картинки.

2. Ці хлопці та дівчинка думають, що так можна робити. А ти як думаєш?

3. Вгадай розповіді по цим малюнкам.

Завдання: уважно роздивіться всі випадки на дорозі, подумайте та поясніть, чому не можна поводитися так, як діти на малюнках.